

# Adam B. Bartoš: ROZVOLŇUJE SE PROTO, ABY SE MOHLO JÍT NA RUSA? ANALÝZA KATASTROF SPJATÝCH S FIALOVOU VLÁDOU .. A MNOHEM VÍC ...

- CZ24 News | 15. února 2022

ČESKO: Lepší se počasí láká k pobytu venku, a tak jsem se k sepisování svých úvah dříve nedostal. Se sluníčkem se zdá být svět hned veselejší, a to i přesto, že na politické scéně to jde od desítky k pěti. Už několik dnů můžeme i my, neočkovaní, do hospod a restaurací, a také celkově to vypadá tak, že rozvolňování nebude pozvolné, ale poměrně rychlé, jako kdyby někdo najednou pospíchal a potřeboval to stihnout do určité doby. A to je právě podivné. Aby toho totiž nebylo málo, na spadnutí je válka proti Rusku a z toho žádný normální člověk nemůže mít radost...

Vzpomeňme si, jak to bylo před rokem, kdy se rozvolňovalo až někdy v květnu, v červnu. Dnes nám tvrdí, že od poloviny března budeme moci dokonce i sundat respirátory, které jsme přitom nosili i v létě. To je samozřejmě dobře, a mělo to tak být už dávno, ale připadá mi, že toto urychlené rozvolnění není samo s sebou. Působí to dojmem, jakoby se s tím spěchalo kvůli něčemu jinému. Doufám, že tomu tak není jen proto, aby se politici a média mohli pustit do dalšího „dobrodružství“ – do války proti Rusku. Při ní by totiž covidová hysterie byla na obtíž a bojovat na dvou frontách – proti lidu na jedné a proti Rusku na druhé straně – by bylo netaktické. Kdyby tak někdo potřeboval rozpoutat válku s Ruskem, nejspíše by předtím ukončil „operaci Covid“. Nejsme právě něčeho takového svědky?

A i když si nepřejeme nic víc, než ukončení covidové totality, z toho, že by byla vystřídaná jinou pohromou, radost mít nemůžeme. Do boje proti Rusku může vyzývat jen takový politický odpad jako je například „povedený“ (či spíše nepovedený) synek bývalého českého vyslance v USA a Rusku Ondřej Kolář či další zaprodanci Západu. Běžný člověk si válku nepřejí, protože válka pro obyčejného člověka nikdy nepřináší nic dobrého.

**I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!**

**CHCI PŘÍSPĚT**

To poslední, co bychom si v dnešní vyšinuté době mohli přát, je právě válečný konflikt. Copak nemáme dost diktatury bílých plášťů, teroru vyšinutých epidemiologů, zvláště arogantních expertů a dalších babralů, drzosti mocí opitých politiků a pomatených hygieniků? Copak loni nezemřelo v ČR nejvíce lidí od války? Copak nemáme dost zdražování, inflace a cen energií vyšroubovaných nesmyslným bojem proti nesmyslnému globálnímu oteplování až k nezaplacení? Může si snad v

takové nelehké době soudný člověk ještě k tomu všemu navíc přát válku s jadernou velmocí?

Vždyť už vlastně ve válce jsme. Studená válka nikdy neskončila a navíc podezřívám mocipány tohoto světa z toho, že celý ten boj proti údajné pandemii covidu je jen šikovně maskovaná třetí světová válka, jen vedená jinými prostředky. Drahotu a inflaci, což jsou jevy doprovázející válku vždy a všude, jsme už také okusili měrou vrchovatou. Norimberské zákony, kde místo arijského původu musíte dokazovat „jen“ bezinfekčnost, máme nejspíše ukotveny až na věčné časy. Pandemický zákon je pak obdobou říšského zmocňovacího zákona a je mnohem brutálnější, než nouzové (válečné) stavy, se kterými jsme měli zkušenost ještě před rokem. Svoboda je omezena nebývalým způsobem, a jediné, co zůstává téměř nezměněno, je produkce pro Říši, která nesmí být zastavena ani zpomalena. Školy skoro neučí (ale o to více testují), kulturní život téměř vymizel, politické řeči jsou zakázány (cenzura na internetu, v práci, v hospodě), místo dýchacích masek nosíme chirurgické roušky a brzy nebudeme moci večer ani svítit, jak je elektřina drahá. I když válka oficiálně vyhlášena nebyla, jako bychom v ní už žili, protože jsme dnes a denně vystavováni jejím projevům a důsledkům. Přesto to ještě některým nestačí a chtěli by snad i válku konvenční, ba co více, válku jadernou. Takoví váleční štváči by si zasloužili jít do první linie, aby je válečné běsnění horempádem přešlo, a přestali ohrožovat národní bezpečnost svými hloupými řečmi o tom, že je nutné „jít na Rusa...“

My v Národní demokracii si přejeme přesný opak – mír. Dnes se zdá, že tato na první pohled samozřejmá teze z politiky vymizela, protože když se podíváme na současný parlament touto optikou, zjistíme, že téměř všechny strany, které v tom parlamentu sedí, by válku proti Rusku podporovaly. Zcela jistě strany vládní, ale spoléhat se nedá ani na opozici – vzpomeňme jen na Babiše, jak s Hamáčkem obvinili Rusko z výbuchu ve Vrběticích, což k míru rozhodně nevedlo a Česká republika si za to vysloužila umístění na seznam nepřátelských zemí. Mír si dnes přejí spíše jen malé mimoparlamentní strany, a to ještě ne všechny. Například Chcíplý pes je dobrý v boji proti covidovému teroru, ale v otázkách EU, NATO a vůbec zahraniční politiky, je naivní a nebo se tématu cíleně vyhýbá. Rusko v něm vyvolává zastydlý antikomunismus, podobně jako i u Svobodných či Trikolóry. Říkat tedy, že jsme pro mír a proti válce s Ruskem, se zdá být téměř revolučním činem. I proto jsme se rozhodli oprášit naše vztahy s ruskou LDPR, protože už mne to neustálé brojení proti Rusku irituje. V současné době dokončujeme dopis pro jejího šéfa Žirinovského, vrátím se k tomuto tématu zase za týden.

Nechci válkou nijak strašit, od toho jsou tu jiní, ale píši to proto, abychom si uvědomili, jak velice je reálná, jak je blízko, jak jsme jí i my blízko a jak blízkou je i Česká republika pro případné odvetné střely z Ruska. Každý, kdo politicky obhajuje a prosazuje přítomnost zbraní, vojáků a základen NATO na českém území, nebo ještě obecněji – kdo chce Českou republiku v pochybném paktu NATO udržet, paktu, který nás nijak nechrání, ale pouze ohrožuje, ten nemyslí na bezpečnost České republiky a jejích občanů, ale dělá z ní naopak vojenský cíl. My jako Národní demokracie prosazujeme přesný opak – přísnou neutralitu naší země, aby tak Česká republika nemohla být zatažena do žádných vojenských eskapád a aby se nemohla stát cílem odvetných útoků. Někdo by mohl říci, že to není nijak převratný volební slib či programový bod, ale právě že je. Jeho důležitost se ukáže o to více, když si uvědomíme, že ostatní strany (ty parlamentní pak téměř všechny bez rozdílu) opět, téměř unisono, hájí přesný opak – tedy podřízenost naší země Severoatlantickému paktu a z toho vyplývající ohrožení bezpečnosti země. Řečem o tom, že NATO garantuje naši obranu, snad žádný soudný člověk věřit nemůže. Copak jsme už zapomněli, kolikrát nás Západ podrazil a kolikrát nás obětoval pro své zájmy? Jen naprostý tupec by mohl věřit tomu, že Západu na nás záleží.

Pro obyčejného občana je těžké v dnešní době covidového teroru řešit ještě navíc otázky vojenského charakteru. Dnes jsme rádi, že jsme rádi – že se uživíme, že zaplatíme složenky a že nás nezavrou do izolace. Ale i vláda, kterou si volíme právě proto, aby otázky bezpečnosti řešila, si počíná lehkově a amatérsky. I v tomto – podobně jako v covidu – vláda jednoznačně zrazuje zájmy národa a státu. Místo toho, aby si nebezpečí, které válka Západu proti Rusku bude pro naši zemi představovat,

uvědomovala a snažila se mu předejít, dělá pravý opak – každým dnem nás k této válce pomalu přibližuje. Každá nerozvážnost, každé otálení, každé hloupé řinčení zbraněmi, každé arogantní „kolářovské“ vyhrožování jaderné velmoci nás může stát mnoho.

V té souvislosti nemohu nezmínit osobu ministra zahraničí. V tak vážné situaci mít v čele ministerstva zahraničí takovou nulu, jako je pirát Lipavský, to je snad výsměch. Nechápu, jak člověk, kterého lidé odmítli zvolit do parlamentu byť jen jako poslance (vykroužkovali ho z kandidátky, takže se do parlamentu nedostal), může najednou řídit celou českou diplomacií. A teď mi nejde o to, jak vypadá a jak mu vojenská helma sluší či nesluší. Někdo by mohl říci, že by mi snad mohl být svým protiizraelským postojem sympatický – ale není. Pokud někdo [dolejzá na izraelskou ambasádu](#), aby se mohl stát ministrem, takový člověk u mne jako politik skončil. A jeho současné trapné výlety na Ukrajinu jakbysmet. Česká republika má v čele své diplomacie stále větší kašpárky. Po bezvýznamném Petříčkovi (ročník 1981) a bezvýznamném Kulhánkovi (ročník 1984) je to bezvýznamný Lipavský (ročník 1985). O ministrech obrany ani nemluvě – už několikáté volební období je tento resort v držení žen, jak je tomu v Německu či ve Skandinávii zvykem. Po Parkanové, Peak(ové) či Šlechtové tam máme – Černochovou. To jsme to dopracovali...

Místo hrdinů, jako byl největší český generál Radola Gajda, od jehož narození si dnes připomínáme 130 let, řídí naši politiku a armádu jen zbabělci a nuly. Nebo, řečeno hezky po „americku“ – lúžři. Gajda bojoval po boku bílých Rusů proti jejich nepřatelům (bolševický teror zavlekl do Ruska Západ), Rusku tedy pomáhal. Jistě, legionáři byli časem i zneužíváni Západem k velmocenským politickým hrám, ale nezapomínejme, jak se československé legie v Rusku vůbec vytvořily – byli to čeští vojáci, kteří odmítli bojovat proti Rusku v rakousko-uherské uniformě, protože věděli, že Rusové jsou bratři, Slované. Proto raději dezertovali na druhou stranu a stali se součástí ruské armády. Z hlediska tehdejších zákonů za to hrozil trest smrti, jednalo se totiž o vlastizradu. Dnes – zpětně viděno – jsou ale legionáři oslavováni a dáváni za příklad chrabrosti. Těm, kdo pomáhali bojovat na Doněcku a Luhansku, sice dnes kulka nehrozí, ale zato se jim vyměřují ty nejvyšší tresty – jejich jednání je klasifikováno jako podpora terorismu. Raději nechci domýšlet, za co všechno by se zavíralo ve chvíli, kdyby byla Česká republika donucena účastnit se tažení na Rusko. Kramáře chtěli odsoudit k smrti právě v době války s Ruskem, jen proto, že si války s Ruskem nepřál, přál si jeho vítězství (v čemž spatřoval garanci vzniku svobodného českého státu) a u soudu mu bylo vytýkáno, že neblahopřál rakouskému císaři k vítězství v konkrétní bitvě, ve které Rakušáci zvítězili nad Rusy. Trestným činem bylo najednou i jeho organizování všeslovanských sjezdů v době před válkou – tedy něco, co ve své době trestným činem vůbec nebylo. Podobně i dnes se novoslovanství a slovanské ideje uvádějí ve zprávách BIS a ministerstva vnitra jako příklady extrémismu.

Nepochybujme o tom, že v případě války by byla země ještě více rozdělena, než je tomu kvůli covidu. A hrozí-li vám dnes výtěrem, karanténou či vakcínou, mohou vás zítra zavřít za to, že budete z jejich pohledu „agent Ruska“. Nic vám nepomůže vaše vysvětlování, že vy jen chcete mír. Proto by si žádný soudný člověk válku přát neměl...

navzdory všem těmto zasmušilým úvahám buďte dobré mysli

Vlasti a míru zdar, EU a NATO zmar!

Adam B. Bartoš, předseda Národní demokracie

AUTOR: Adam B. Bartoš

[ZDROJ](#)